

Nr 7.

Ankom till riksdagens kansli den 17 juni 1914 kl. 6 e. m.

*Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om
ändring i gällande tullsatser å råg m. m.*

(1:a Avd.)

Närvarande: herrar K. G. Karlsson, Nilsson i Bonarp, Ollas A. Ericsson, Eklund, Lyckholm, Antonsson, frih. Fleming, Bäckström, Jespersion, Röing, Rune, Källman, Karlsson i Fjäl, Jonsson i Hökhult, Elof Ljunggren, Danström, C. Th. Magnusson, Månsson, frih. Hermelin och Uddenberg.

I en inom Andra kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 131, har herr Wedin, med åberopande av en av honom vid innevarande års första riksdag väckt motion (nr 177), hemställt,

»att riksdagen måtte besluta att göra följande ändringar i nu gällande tulltaxa:

tullen å råg, vete och korn; ävensom ärter och bönor, tjänliga till människoföda, 2 kronor per 100 kilogram;

havre; ävensom vicker, sojabönor samt andra ärter och bönor ej till nästföregående rubrik hänförliga fria;

malt, ävensom krossat, 100 kilogram 3 kronor 50 öre;

majs fri;

mjöl och gryn alla slag; ävensom mjöl av arrowrot och andra vegetabilier ej till annan rubrik hänförligt; 100 kilogram 3 kronor 50 öre.»

Beträffande motiveringen för detta förslag får utskottet hänvisa till ovannämnda vid förra riksdagen väckta motion.

Utskottet.

Utskottet får erinra om att vid nästlidet års riksdag en motion med enahanda yrkande och i huvudsak samma motivering som i den nu förevarande förelåg till riksdagens behandling.

I det betänkande, vari 1913 års bevillningsutskott yttrade sig i anledning av ovan berörda motion, påpekade utskottet bland annat, att spannmålstullarna liksom överhuvud livsmedelstullarna, enligt utskottets mening, ägde ett så intimt samband med de tullar, som utgöra skydd för industriens alster, att en väsentlig nedsättning av de förra säkerligen skulle påkalla förändringar även med avseende å de senare. I sådant hänseende framhöll utskottet, att jordbruket och dess binäringar i deras egenskap av viktiga avsättningsområden för landets industri rön-te påverkan av de högre priser på arbetskraft och redskap, som betingades av det tullskydd, industrien åtnjöte. Då sålunda ett närmare ingående på det i motionen framställda förslaget skulle förutsätta en utredning, som komme att gälla så gott som hela det nuvarande tullsystemet, hemställde utskottet, att motionen icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Bägge kamrarna biföllo utskottets hemställan, första kammaren utan votering och andra kammaren med 110 röster mot 68.

Ovan återgivna yttrande av 1913 års bevillningsutskott äger tillämpning även å förevarande motion; och får utskottet, med åberopande av de skäl nämnda yttrande innehåller, hemställa,

att herr Wedins förevarande motion, II: 131, om ändring i gällande tullsatsen å råg m. m. icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 16 juni 1914.

På bevillningsutskottets vägnar:

K. G. KARLSSON.

Reservationer

av herrar *Bäckström*, *Källman* och *Uddenberg*, vilka anført:

Såsom av motion nr 80 i andra kammaren framgår har även den socialdemokratiska riksdagsgruppen funnit sådant samband förefinnas

mellan tullskyddet å industri- och jordbrukstullar, att den utveckling av Sveriges handelspolitik i riktning mot frihandel, vi eftersträva, borde planmässigt utföras genom en reciprok minskning av skyddet för landets huvudsakliga näringsgrenar. Förlidet år tillstyrkte även bevillningsutskottet med anledning av vår då väckta motion under hänvisning till rådande dyrtid en objektiv utredning om tullsystemets verkningar och av förutvarande regeringen erfors att en dylik skulle igångsättas. Ehuru denna utredning visserligen icke motsvarade vad den socialdemokratiska gruppen åsyftade, syntes den likväl komma att bli så lagd, att anledning saknades att då biträda framställda förslag om väsentlig minskning av spannmålstullarna enbart. Sedan bevillningsutskottet emellertid detta år avstyrkt vår i nämnda motion gjorda hemställan och något tillmötesgående ej heller torde vara att förvänta från den nuvarande regeringens sida, har ärendet kommit i förändrat läge och då en snar utredning av spørsmålet i sin helhet icke med samma utsikt som förut synes kunna komma till stånd, anse vi oss ej böra avvisa förslag, vilka kunna vara ägnade att omedelbart medföra ett lättande av tullbördan. Uti nyssnämnda motion hade vi även förbehållit oss rätt att oavsett det önskvärda uti att få till stånd en utredning, vilken berör vår handelspolitik i sin helhet, när så befunnes nödvändigt i fråga om enskilda tullsatser vidtagna erforderliga förändringar.

På grund av det anförda hemställes,

att herr Wedins förevarande motion, II: 131, om
ändring av gällande tullsatser å råg m. m. må av
riksdagen bifallas;

samt av herr *Månsson*, som hänvisat till sin reservation vid punkt 1:o)
av utskottets betänkande nr 45 år 1913.
